

мени на мѣнастири — всичко 231 народни представителъ, отъ които 218 българи, 12 турци и 1 еврей.

Рускиятъ комисаръ князь Дондуковъ Корсаковъ на високъ и хубавъ жребецъ, съ дълга хубава брада, заобиколенъ съ руски офицери, дойде въ Търново, тържествено влиза въ зданието. Всички ставатъ на крака. Начело, най-отпредъ стоятъ владицитѣ. Князь Дондуковъ открива Учредителното събрание съ тѣзи думи:

„Господа народни представители, по заповѣдъ на всерусийския императоръ Александъръ Освободителъ вие сте свикани да изработите и приемете основния законъ (Устава) на новото българско княжество. Моля ви да пристъпите по-скоро къмъ работа и да я свършите за кжсо време, защото Берлинския договоръ изисква веднага да се избере князь на България. Призовавамъ Божиата помощ на васъ и пожелавамъ успѣхъ. Да живѣе новото българско княжество! Ура!“

Всички народни представители, като изъ едно гърло, въодушевено викатъ ура! Да живѣе руския царъ Освободителъ, да живѣе руския народъ, да живѣе князь Дондуковъ, да живѣе нова България! Урата се продължиха нѣколко минути, докато отъ събранието си излѣзе князь Дондуковъ съ офицеритѣ.

Щомъ остана събранието само, то пристъпи да си избере бюро. Повикани бѣха по списъкъ по име народнитѣ представители и всѣки ставаше отъ мѣстото си, отиваше предъ масата, дето е бюрото, и пускаше бюлетината си въ една запечатана кутия. Когато гласуваха всички, отвориха кутията, преброиха гласоветѣ и обявиха: